

Dokonáno

Daniel Hůlka

Jsem rozhořčen tím bezprávím,
že jsem se vězněm stal !
Já vím.
Bez soudu, bez uvítané
hned jste mě potrestal.
Já ne.

Chci odvést odtud sestru svou !
To není věcí jen nás dvou.
Já zachráním ji před zkázou !
A v čem ta zkáza vězí ?
Ve tvé mysli choré.
Prosím, promluv, Lorraine !

Mě chránit vůbec nemusíš!
Na hrdle nenosíš už kříž !
Jsem šťastna s knížetem.
Teď víš !
Teď víš !
Chceš hříšně hříšný život vést ...

Chci s ním až ke hvězdám se vznést.
V tom hradě zakletém !
Tak jest.
Tak jest!

Máš pojem, co to znamená ?
My víme, co to znamená.
Jsi zmámená, jsi šílená !
Snad pouze láskou šílená.

Sestro, vzbud' se stůj co stůj !
Pochop, kdo je kníže tvůj !
To on se se zlou mocí, s ďáblem spřáh,
žádný šlechtic, ale vrah !
Tak dost těch maškarád !
Já tě zabiju - a rád !
Doufám...

Vždyť kníže není ozbrojen !
Právem padlých, právem práv !
S kým máš tu čest, ty chápeš málo jen.
Sám sis napsal epitaf !
I sestry své se navždy zbav !
Jak to, že ty jsi živ a zdrav ?
Díkybohu, ty jsi živ a zdrav !

Já jsem nesmrtelný,
bědný, nesmrtelný !
Tím zůstávám, tím zůstávám.
Pak se staň, co stát se má !
Hleď, jak smrtelný jsem já !

Snad pouť jen dočasná je zákonná,
ten, kdo s vírou dokoná,
se smrti neděsí.

Dávno smrt mě neděsí.
Kéž se sejdem v nebesích !
Znáš-li, co je v nebesích ?
Sestro, nedbej zlých slov mých,
hřešit z lásky - není hřích ...
Doufám, doufám ...
Stevene ...
V tom marném žití odvěkém...
Marném, drahá Lorraine...
... nestojí za to být jen člověkem.

Nač být lidským tvorem ?
Tak vysvobod' svou Lorrelay !
Hledáš, marně hledáš ráj.
Tam ji z temnot povznes, kde je ráj !

Srdce mé chce tlouci ve tvém,
srdce dřív tak zbabělé.
Stiskni, fest
a padlá nymfa tvá
má se vznést
jak andělé.

Jak vzácný dar
Jak vzácný dar
mi byl dán,
ti byl dán,
dar přízně tvé,
dar zvučle mé,
jsi můj pán
jsem tvůj pán,
čin nádherný,
čin příšerný
byl vykonán,
byl vykonán,
teď ďábel sám
teď ďábel sám
je můj pán !
Je tvůj pán !